

Babička

Jeden lidský život, to je čas naplněný událostmi radostnými, překonáváním překážek, vítězstvími i prohrami. Když se ten život vydařil, zůstala po nás dobře vykonaná práce, vychované a spokojené děti, přichází stáří. Věk seniorský. To by měl člověk užívat radost z dosažených úspěchů, vzpomínat na radosti těch let života. Jaká je ale praxe? Člověk v seniorském věku přijde o partnera, dostává se zdravotní potíže. Smutek, že děti jsou kdesi daleko, nemohu se pohybovat jako dřív, ta zábava už mne nebaví, kamarádi pomalu taky mizí. A tak se upnu na toho, kdo mi zůstal nejbližší. Jenže je to problém. Jsem na tom jednom, dvou lidech závislý. Netrpělivý, často panovačný a vyžaduji si, přece logicky správně, pozornost, kterou si přece zasloužím. Ale on mají svůj život. A co nyní. Začleňování seniorů, umožnit jim pobyt doma, v domácím prostředí, aby ale to zvládali i ti domácí pečující to je úkol sociálních služeb. Právě pro tuto dobu je třeba zajistit nějakou tu sociální službu. Známé cesty osobních asistentů, kteří dochází domů, nebo vyvedou seniora, ven naráží na nedostatek dobrovolníků, odborných sil. A co nová řešení? Využití moderních sociálních sítí, informačních a komunikačních technologií nabízí východisko. Zde již jen jeden člověk, dispečer, pracovník v sociálních službách se dokáže každý den o takových seniorů postarat daleko víc. Taky naše klientka paní B. Sama doma ztratila nějak smysl života. Komunikativní bývala, ale s kým nyní? Děti jsou daleko, manžel už tu taky není. A vnuk, se kterým bydlí ve společném domě, nemá na ni dostatek času. Pak se paní stává nervózní, o to víc si vyžaduje pozornost vnuka. Když jsme se s ní setkali, neměla k nám důvěru. Její pocit, že se jí chce vnuk jen zbavit, jsme museli překonávat postupně. Pro to, aby lépe vnímala tu změnu, přešla na určitou dobu do cvičného bytu, aby i touto okolností pochopila, že může ve svém životě ještě dost věcí změnit. A pak postupné seznamování s tou moderní technikou. Opět se na velké obrazovce objevují a s ní komunikují zaměstnanci firmy ProDeep o.s., Boskovice. Postupně nacházejí společná témata, vrací se do vzpomínek ze života paní B. A ona je náhle klidnější. Po pár dnech už nevyžaduje pomoc každou možnou i nemožnou chvíli. Pomalu si uvědomuje, že i ten její vnuk má jen určitý čas pro ni, ale že jsou i jiné cesty jak komunikovat s lidmi, se kterými si může rozumět. Taky je tu to tlačítko co přivolá pomoc či jen někoho na slovíčko. A náhle je ten život zase barevnější. Ne, ne, opravdu to nejde tak rychle, jak já to tady popíši. Chce to svůj čas, u každého klienta jiný. Ale kde je vůle, tam je i cíl dostupný. Co mi můžete věřit je můj radostný pocit ze setkání s paní B. Dnes je už paní daleko uvolněnější, radostnější, jistě klidnější... Je to poznat na první pozdravení, na první slova. A tak si jen přejme, aby si našla zalíbení v tomto novém způsobu trávení svého seniorského času života, jako mnozí z našich klientů.

Text upravil Jaroslav Čajka

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.